

Művészet, irodalom.

Egy darab világtörténet az, a mi élénk táru, mikor a „Röptében a nagyvilág körül“ című díszmű 11-ik füzetét felnyitjuk, melynek első képe a Louvre épületét mutatja be, a francia királyok évszázados székhelyét. Ezt követi a londoni Trafalgar square Nelson admirális főnséges szobrával; a dublini vámpalota, majd a német birodalmi kancellár palotája. A következő kép a krakkói Mária templom remek oltárát mutatja be, melyet a nápolyi öbölnek és a velencei piazzettának fényképei követnek. Most Palermónak remek látképe tárul elének a Monte Pellegriánál, míg szemkőst Madrid egyik szép közterébe gyönyörködhetünk. A következő fénykép Oporót, Portugália e regényes fekvésű városát mutatja

te. Utána az orosz cárok rezidenciája, a híres téli palota és az atheni Parthenon romjainak fényképe következik a sorozatot a Cap Spartel Tangerben, Betlehem látképe Palestinában, a Bunker-hilli (Massachusetts) 67 méter magas emlékoszlop és Atlantic City tengerpartja a maga nyüzsgő életével fejezi be. Ez a füzet is, mint a többi, vidékre küldve 35 krért rendelhető meg az Egyetértés kiadóhivatalában Budapesten, mely előfizetéseket is elfogad az egész műre (16 füzet) 5 frt 60 krral; 8 füzetre 2 frt 80 krral; 4 füzetre 1 frt 40 krral.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Felolvas szerkesztő
PLEININGER FERENC.

Kellő iskolai előképzettségű fiatal ember mint

gyakornok

azonnal alkalmazást nyer

Taussig Zsigmond

bornagykereskedő,
cs. és kir. udv. szállító cégnél.

Ovadékképes segéd-könyvelő

azonnal alkalmazást nyerhet tisztesseges javadalmas mellet. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Üzlethelyiség-változtatás.

Van szerencsém a n. t. közönségnek tudomására adni, hogy

könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatvány-
raktár és papirkereskedésemmel

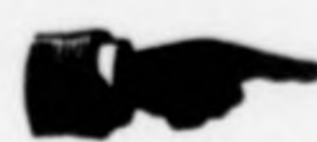
Pécsett, Mária- és megye-utca sarkán

(a királyi-táblai épület átellenében) levő saját házamba költöztem át. Tisztelettel

TAIZS JÓZSEF.

ISKOLAKÖNYVEK.

A főgymnasium, főreáliskola, kereskedelmi, polgári leány és az összes elemi iskolák számára

 eredeti bolti áron

valamint papir-, író- és rajzszerkek a legjutányosabb áron kaphatók

Engel Lajos utóda

könyv-, és papirkereskedésében Pécsett, Király-utca 4. sz. az „Aranyhajó“ szállodával szemben.

**Iskolakönyvek darabonként 20 krért köt-
tetnek be.**

Minden tanuló ki szükségletét nálam szerzi be egy

 csinos ajándékot kap.

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hónapra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-és szám
I. EMELET
 hová a lap szállási részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adódnak.
 —
 Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek át

Kereskedelmi alkalmazottak nyugdíj-egyesülete.

Pécs, 1895. szeptember 3.

(*) Gözzel, villamossággal haladó korunkban letűntek már azok a régi hagyományos szokások, hogy a rosszul tanuló gyermeket boltos inasnak adták, ha kifutkározta magát 4-5 évig, volt talán a száraz dajkától elkezdve egészen a pénzbeszedőig talán minden, csak kereskedő nem. És mégis, midőn elérkezett a szegődési idő vég-határa, az inasból legény lett, vagyis mint sok kelyűtt nevezték: pudlispringer.

Ebben az állapotban aztán megmaradhatott az emberi kor legvégső határáig. Ha szorgalmas és takarékos volt es tett valamit félre keresetéből, es házasság, vagy valami más körülmény folytán pénzhez jutott, hát önállósította magát, kinyitott valahol egy szatócs-boltot, a hol a két-kétfőtől kezdve a tarka galambig mindent árult. Ha prosperált az üzlet, beljebb került a város forgalmasabb részébe, lett belőle bejegyzett cég, anélkül, hogy többet értene a kereskedéshez, mint máskorában.

Ma már változtak az idők es változott a kereskedői osztály helyzete. A tanulatlan, képzetlen elemek már csak az öregekre szorítkoznak es lassankint kivésznek. Elfoglalják helyüket az iskolázott, művelt kereskedők, a kik az elméletet tudják egyesíteni a gyakorlattal, a kik fogalommal bírnak az áruk mivoltáról, különbözőségéről, ismerik a beszerzési forrásokat, jó modoruak, vagyis par excellence kereskedők.

Most már az inast is tanulónak hívják, a ki szakmájával foglalkozik es nem hordja asszonya után a csirkét, vagy a zöldseses kosarat; a legényből segéd lett, a ki nincs helyhez kötve, mint a tormába esett féreg, hanem egyik városból a másikba megy, tanul, tapasztal, látóköre szélesedik es a szakiskolában szerzett ismereteit a gyakorlat retortáján nagyobbítva, azzá lesz, mivé lennie kell: a szó teljes értelmében kereskedővé.

Kétségtelen, hogy a mostani átmeneti időszak, midőn a régi slendriánról kell átmenni a modern állapotokra, némi kis pótolni valót hagy

fen maga után. Ilyen a többi közt, hogy a helyüket változtató segédeknek nincs meg, a mi pl. az iparos segédeknek megvan, az ugynevezett segédek szállója. Ha idegen helyre érkezik a segéd es kifogy a pénzből, ruhája lerongyollik, bizony azon az uton van, hogy elzúljön proletárrá. Ezen kívül igen sok helyeken hiányzik a helyközvetítő intézmény, mely a foglalkozást adók- es keresők közt hivatva van az összeköttetést létesíteni.

Persze, egyszerre nem megy minden, lassan, sorjával erre is rátérhetünk, ha a kereskedelmi alkalmazottak közt megerősödik a testületi szellem, az egymás felsegítése iránt való hajlandóság, szem előtt tartván a „Ma nekem, holnap neked” elvét.

Pécsétt, az újból alakult kereskedelmi ifjúsági kaszinó van hivatva felkelteni az érdeklődést a közös bajok es orvosolni valók iránt. Rövid működési ideje alatt ez a törekvő egyesület számtalan jelét adta, hogy vezetése jó kezekben van, hogy sikerül felfedeznie oly eszméket, melyeket kiröpítve a zártkörű társaság falai közül, mindenütt, a hol csak humánusan érző, művelt ember akad, felköltik az érdeklődést.

Egyik ilyen eszme, melyben a kezdeményezés érdeme elvitázhatatlanul a pécsieké, a kereskedelmi alkalmazottak nyugdíj-egyesületének tervbe vett létesítése.

Ez az eszme már több ízben es több helyen fel-felmerült anélkül, hogy nagyobb érdeklődést tudott volna felkelteni. Most azonban, midőn a kezdeményezés terére lépett egyesület agilis intézőivel áll élén, széles körben országos mozgalmat indított meg, hogy az eszmének prozelitákat szerezzen: újságírói tisztükből kifolyólag csak bátorító szavunkat emelhetjük fel, hangoztatva, hogy nem kell csüggedni, a bátraké a szerencse.

Feleslegesnek tartjuk e helyütt esetelni, különösen a jelenlegi átmeneti korszakban kereskedelmi alkalmazottaink reménytelen helyzetét a jövőre. Virradattól sötét estig talpon áll, ugrál, serénykedik főnöke javára es csak ritkán sikerül egyiknek-másiknak háztűzhelyet alapítani; hanem többnyire megmarad robotoló embergépnek, anélkül, hogy tudná, mely föld lesz párnája es hogy

mily sorsban fog megválni ettől az árnyékvilágtól, a hol ő örökösen csak a mások kedvéért élt.

Tulvagyonunk azon régen, hogy a testületi szellemet a közös érdek képes legjobban fentartani. Ennek a közös érdeknek legekklátásabb kifejezője egy olyan nyugdíjintézmény, mely országos jelleggel, központi igazgatással bírna, bevonná érdeklődésébe az egész vidéket, mindenütt külön főkegyesületeket alkotna.

Itt ez alkalommal csakis a mikéntől, a megvalósítás módzatairól lehet szó. Helyeseljük egészében azt a tervet, mely szerint az alkalmazottak érdeke a főnökök érdekével találkozáván, méltányos es igazságos, hogy a létesítendő egyesület alapjához a résztvevő rendes tagok járulékain kívül a főnökök is járuljanak valamivel. Ez a valami pedig a rendelt áruk egytized százaléka, tehát 1000 frt után egy forint volna.

Az eszme kitünő, be is fog válni, ha a kezdeményezők buzgalma nem szalmatűz, es minden követ megmozgatnak, hogy céljukat elérjék. Reánk min-pig számíthatnak, de ne feledjék azt a mondást: „Aide toi et Dieu t'aidera.”

Sztrájkba erőszakolt munkások.

Még a múlt hó 25-én egy küldöttség jelent meg Zsolnay Vilmos majolika-gyárosnál es a többi közt azzal a határozott követeléssel állott elő az összes munkások nevében, hogy egy Steindl nevű elömmunkást rövid uton bocsásson el, mert azt ők sehogyse szenvedhetik. A galambszívű öreg ur megígérte, hogyha követelésük indokolt es ha csak-ugyan olyan kegyetlen ember az a Steindl, hát majd tenni fog róla, hogy távozzék a gyárból. Mindenesetre a dolgot meg kell vizsgálni es a többi munkásokat is megkérdeznie. A gyártulajdonos aztán meggyőződött a kívánalmak indokolatlan voltáról, sőt arról is, hogy a munkások nagy része humánus embernek ismeri Steindlt, másnap kijelentette a küldöttség vezetői előtt, hogy kérelmüket nem teljesítheti. Egy hét múlva, azaz szeptember 1-én újra beállított ugyanez a deputáció a gyáros fiához, ki a gyárnak egyszermind vezetője es ismételte, még pedig arrogáns módon az atyjánál tett követeléseket.

Zsolnay Miklós határozottan kijelentette, hogy e tekintetben kérésüket sem most, sem a jövőben

— Addig elég időm volt vendégeim közé egy eszmét dobni, amelyet azok felfognak.

— Mint a halak a csalétket!

— Körülbelül, habár a hasonlat — sántikál.

— Ha szabad kérdeznem, a vendégei közé dobott eszmét a véletlenség, a gyakorlat, a számítás adja, avagy az ihlet kölcsönzi?

— Valamennyi. A véletlenség minden esetre közben játszik, mert pusztán véletlenség, hogy vendégeim közül kijelenik meg először. A gyakorlatnak is van benne része, mert gyakran megtörtént, hogy a társalgásnak zátonyra jutott hajóját a nyílt tengerre kellett terelnem. Számítás, nos igen, számítás is van a dologban, mert összehadom vendégeim érdekeit es kívánom azt, a mely legközelebb s a mely a legszélesebb körű érdekeltséget keltheti fel: es ezt használom csalétkül. Hogy az ihlet sem hiányozhatik, azt annál inkább megengedhetem, mert hisz elő-rám nézve. Ihlet. — ez volna a képszelet villáma, a melynek eredetéről számot nem adhatunk! Nemde?

— Ugy látszik. A mit ihletnek nevezünk, sokszor a következetes gondolatok láncolatánál nem egyéb. Csak hogy a társalgás gyors haladásánál fogva nem képes a gondolatok láncolatát követni. A következő érdekes szemeket tehát többnyire átugorjuk s így az utolsó mindig villámszikraként hat.

— Kérem hagyja ki a játékból a tudományt! Ez nem egyeztethető össze tárgyunkkal. Legyen inkább szeszélyes, gyermekes . . .

— Gyermekes? Jó, a gyermekes társalgás igen kedves. Ime, egy gyermekes társalgásra való eszme! E szavakkal egy selyem cérnagombolyagot, mely a legköze-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A társalgás művészete.

— Cserevész. —

— Nagyságos asszonyom!
 — Uram!

— Sokszor megcsodáltam társalgási ügyességét. De ma felülmutta önmagát. Nyolcan ültünk az asztalnál, idegenek, a világ különböző tájairól összekérült, a műveltség különböző fokán álló, különböző állású es érdekű egyének es ön a legkellemesebb társalgást fejlesztette ki közöttünk. Sajnos, elkéstem s így a társalgás kezdetét, a felvett szálakat nem figyelhettem meg. Legyen oly kegyes s beszélje el, miként vitte ezt véghez!

— Ha elkésett. — válaszolá ő nagysága, — honnan tudja, hogy én valék a bámulatos mű mestere?

— A dolog igen egyszerű, nem ismerek más lényt, a ki erre képes lett volna!

— Nos, elismerem, hogy ma enyém az érdem,

— a minthogy enyém volt a kötelesség is!

— De a receptjét kérném, a receptjét!

— Ah, azt hiszi ön, hogy én a társalgás, az illem tanárnoje vagyok? A társalgás elméleti szabályai s rendszere fölött még soha sem gondolkoztam. Eddig mindig azt hittem, hogy a társalgás tonalat egyszerűen a levegőből, az emberek szeméből s az utolsó napok eseményeiből ragadja ki az ember, most azonban igazat adok önnek, kell egy titkos,

drága receptnek léteznie. Gondolkozunk csak egy kisse. Kik is valának itt? Egy angol diplomata a nejével, egy spanyol orvos, egy orosz grófnő, egy tüzes szemű olasz hölgy, egy osztrák nagyiparos, egy porosz katonatiszt es egy magyar író.

— Ellentétesebb elemeket nehéz volna elképzelni, ha csak egy éjszaksarki utazóra, egy kötél-táncosra, egy balkánfélszigeti rablóra s egy rabszol-gakereskedőre nem gondolunk.

— Kérem, kérem, ön az én házamban van, mit gondol!

— Bocsánat, nagysád! Mondja el tehát, miként sikerült mindnyájunknak oly kellemes estét szerezni.

— Mindenekelőtt, midőn a legidegenebb vendégek — számra nézve négyen — beléptek, magam is megijedtem a feladat nagyságától, de a kölcsönös üdvözlések es bemutatások után csakhamar tisztában voltam magammal s főtörekvésem oda irányult, hogy a lehető legkényelmetlenebb helyzetben igyák ki theájukat. Ha az ember már kezdetben a legnagyobb kényelembe helyezi vendégeit, akkor egymásra nézve bámulva ülnek s mindig a háziasszonytól várják a kezdeményező lépést. A kényelmetlenség azonban arra készíti egyiket, vagy a másikat, hogy udvarias lesz szomszédnoje iránt, helyet csinál neki, megkínálja valamivel, — egy szóval alkalmat talál az első szavak es szívélyességek kicserélésére.

— Tehát: minél nagyobb a kényelmetlenség, annál könnyebben folyik a társalgás!

— Ah, — én csak apró kényelmetlenségeket értettem!

— Jó. De ha ezek már megszűntek?

Hirdetések.

Ovadékköpes segéd-könyvelő

azonnal állandó alkalmazást nyerhet tisztességes javadalmazás mellett. Bővebbet a kiadóhivatalban.

864.1004. sz.
1895.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 9966/93. 1958/95. sz. végzése által Lucz Konrád és Steiner Karolin végrehajtatók javára, Klein Adolf és Klein Adolfné ellen 200 frt 50 kr. tőke, ennek 1893. és 95. évi különböző lejárat szerint számítandó 6% kamatai és eddig összesen 49 frt 95 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírónilag le és felülfoglalt és 251 frt 20 kr-ra becsült butor, hási felszerelés és ágyneműből álló ingóságok, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 17943.15716. sz. kiküldés rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Pécsen, Indóház u. leendő eszközlésére 1895. év szeptember hó 11-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsen, 1895. évi augusztus hó 27. napján.

Fonyó István
kir. bírósági végrehajtó.

1171 sz.
1895.

Árverési hirdetmény.

Szent-Lőrincz község előljárósága közhírré teszi, miszerint a község tulajdonát képező, szántóföldek és rétek,

ugy évenként tartandó

4 országos és hetenkint egyszer tartandó hetivásár

haszonélvezete illetve helypénzszedési joga

1895. évi szeptember hó 22-én délután 3 órakor a község házában tartandó nyilvános árverés útján berbe fog adni 3 egymásutáni évre.

Árverezni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10 százalékát bánatpénzül letenni.

Szent-Lőrinczen, 1895. szeptember hó 2-án.

Benyovszky Mór s. k.

körjegyző.

Gáspár Ádám s. k.

községi bíró.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

ISKOLAKÖNYVEK.

A főgymnasium, főreáliskola, kereskedelmi, polgári leány és az összes elemi iskolák számára

eredeti bolti áron

valamint papir-, író- és rajzszerkek a legjutányosabb áron kaphatók

Engel Lajos utóda

könyv-, és papirkereskedésében Pécsen, Király-utcza 4. sz. az „Aranyhajó” szállodával szemben.

Iskolakönyvek darabonként 20 kr-ért kötötnek be.

Minden tanuló ki szükségletét nálam szerzi be egy

csinos ajándékot kap.